

Folkeskolen har udviklet sig til et sted for "de andre".

Kære privatskoler og friskoler

Vi skriver til jer, fordi vi tror, at vi i fællesskab og ved at samarbejde, kan bidrage til at give vores børn en bedre skolegang.

Vi har en stærk tro på at folkeskolen er det bedste sted for vores børn at gå i skole. Efter vores opfattelse er folkeskolen velfærdssamfundets salt. Det er her børnene møder andre børn - og lærer at forstå dem, som er forskellige fra dem selv. Både socialt og etnisk. Uden en stærk folkeskole, intet velfærdssamfund. Samtidig mener vi, at den lange og stolte tradition vi har for friskoler i Danmark ikke må sættes over styr. Friskolerne har - efter vores opfattelse - været en kilde til inspiration og et fint supplement. Det har vi aldrig lagt skjul på.

Imidlertid har vi i de senere år - med mellemrum oplevet - at folkeskolefolk og friskolefolket har krydset klinger i den offentlige debat. Flere af os har deltaget i denne debat, som ikke ligefrem har fremmet dialogen. Og vi har ikke altid talt lige pænt til hinanden, det erkender vi gerne.

Vores største bekymring har været, at de seneste - efterhånden - mange års stigende elevtal i friskolerne, har betydet en opdeling i A og B skoler - især i storbyerne. Mange ressourcestærke forældre har valgt friskolerne til deres børn. Og folkeskolen har så i større og større udstrækning udviklet sig til at være en skole for 'de andre'. Ikke mindst de tosprogede børn. Vi er af den opfattelse - og det er vi sikre på at I er enige i - at den såkaldte 'kammeratskabseffekt' har meget stor betydning for vores børns udvikling i skolen. Altså, at børn med vidt forskellige forudsætninger, har rigtigt meget at give hinanden i skolen både fagligt og socialt. Og vi har påpeget, at vi meget gerne ser, at friskolerne tager et større socialt ansvar. Efterhånden ligger der også en række forslag til, hvordan det kunne gribes an. Det er en analyse og konklusion, som I ikke har erklæret jer enige i. Og I har påpeget, at også mange ressourcetsvage forældre vælger friskoler til deres børn. Fair nok.

For nylig kom det frem i debatten, at I har fået lavet en undersøgelse, der viser, at der udelukkende er tale om et såkaldt 'københavnproblem'. Det kan vi - der på hver vores måde, har berøring med den københavnske skoleverden - kun nikke genkendende til. Der er igennem de seneste mange år, i stigende grad opstået en social slagside på skoleområdet i København. Vi ved også, at det i stor udstrækning er noget, som optager rigtigt mange, af de forældre der vælger friskoler til deres børn. Det hører vi, når vi snakker med disse forældre. Mange fortæller os, at friskolerne naturligvis også skal tage et socialt ansvar.

Vi vil gerne opfordre jer til at sige ja tak til at tage et møde med den nye Børne- og Uddannelsesminister Christine Antorini - som har stor forståelse for denne problematik. Hun har erklæret sig villig til at indgå i en dialog med jer. Ligesom vi er sikre på at den københavnske skoleborgmester Anne Vang - der tidligere har deltaget i debatten - også gerne indgår i en dialog med jer. Selv indgår vi også meget gerne i en dialog med jer, hvis I har lyst til at mødes med os.

Københavnmanifestgruppen: Yasar Cakmak skoleleder Amager Fælled Skole, Jan Andreasen (S), Lise Egholm skoleleder for Rådmandsgade Skole, Bente Haugbøl, Mette Kirk, Katja Tang-Petersen og Mette Jeppesen fra BFN, Gitte Jørgensen, skolerepræsentant for Nørrebro Lokaludvalg, Klaus Mygind, skoleleder for Blågård Skole, Lars Olsen, forfatter og debattør, Jens Jonatan Steen, Cevea; Peter Aalbæk, Børns Vilkår.

Bragt i Politiken onsdag den 30.11.2011